

let angaaende Fideikommiskapitaler. Dette Ændringsforslag er jo stillet i Henhold til en Række Andragender, som ere indkomne fra forskellige Sogneraadforeninger, som kunde ønske en Ændring i Lovforslaget i Retning af, at de forskellige Kommuner, som kunne betragtes som Erhvervskommuner, ogsaa kunne faa Del i Skatten af Renter af Fideikommiskapitalerne. Det har imidlertid vist sig, at man oppe i Landstinget ikke har kunnet komme nogen Vegne med dette Spørgsmaal, idet det nemlig er meget vanskeligt at konstatere Oprindelsen til disse Renter. Jeg tror heller ikke, det vil være muligt i Øjeblikket at komme til noget Resultat i saa Henseende, det er vistnok af de Spørgsmaal, som maa skydes ud i Fremtiden, og som man maa søge mere Klarhed over, før man vil være i Stand til at løse dem herinde paa Rigsdagen. Ud fra den Betragtning vil jeg anbefale det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn), som anbefalede dette Ændringsforslag, at tage det tilbage.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger i Anledning af et enkelt af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har stillet, det er Ændringsforslag Nr. 11 til § 24. Jeg forbigaar de andre Ændringsforslag, da de for største Parten bleve stærkt debatterede i sidste Samling og bleve forkastede i sidste Samling, og jeg altsaa ikke anser det for rimeligt, at Tinget i Aar vil optage dem paa ny. Det ærede Medlem foreslaar i det nævnte Ændringsforslag, at Landbrug under en Tønde Hartkorn eller til en Værdi af højst 10,000 Kr. skulle fritages for Paaligning af Ejendomsskyld, naar det Arbejde, der hører til Bedriften, udføres ved Besidderens eller hans Families eget Arbejde. Det er jo en Ændring, som ved første Øjekast kunde synes meget tiltalende, men jeg tror alligevel ikke, at det vil være heldigt at gennemføre en saadan Ændring. Jeg er noget nær ved at tro, at hvis det ærede Medlem, som har stillet Forslaget, var kendt med Landboforhold, saa vilde han ikke have stillet det. Sagen er jo nemlig den, at naar Hartkornsskellet tages bort — og det vil jo i Kraft af den Praksis, som Ejendomsskylden vil indføre, efterhaanden forsvinde af sig selv — vil dette Ændringsforslag ikke alene komme til at gælde Husmandsstanden, men adskillige Gaardmænd ville komme ind under Bestemmelserne. Nu vil det ærede Medlem maaske sige, at det kan han heller ikke have saa

meget imod, men jeg vil dertil sige, at Ændringen i sig selv forekommer mig aldeles urimelig og umulig.

Følgerne af at gennemføre en saadan Ændring vilde nemlig blive, at en Mand, som havde sin fulde Arbejdskraft, og som havde en rask Kone og maaske voksne Børn, hvilket altsammen er en Fordel for Manden, i Kraft af Ændringsforslaget, hvis det vedtoges, vil slippe fri for at betale kommunal Ejendomsskyld, medens den Mand, som var kommen til Skade og bleven Krøbling og altsaa ikke kunde klare sin Bedrift uden at maatte søge fremmed Medhjælp, vil blive beskattet. Vi kunde ogsaa tænke os dette Eksempel, at en Husmand dør — lad os sige, han har en Ejendom paa 10,000 Kr.s Værdi — og hans Enke skal fortsætte med at drive Ejendommen; hun har ikke voksne Børn, som kunne tage dette Arbejde paa sig, hun er nødt til at søge fremmed Medhjælp — saa skal denne Enke svare Skat, medens hendes Nabo, som maaske lever under samme økonomiske Forhold og har en Ejendom til samme Værdi, og som har en stor Familie, der er i Besiddelse af sin fulde Arbejdskraft, slipper fri for Skatten. Jeg tillader mig at paastaa, at det dog vil være ganske umuligt at vedtage et saadant Forslag. Naar det ærede Medlem foresætter saadanne Forslag i Husmændenes Interesse, saa tror jeg nok at turde sige, at Husmændene ville bede sig fritagne for en saadan Forsorg.

Nej, jeg vil sige om dette Ændringsforslag og om det næste under Nr. 12, at naar man skal vedtage Skattelove, saa maa man søge at finde saa vidt muligt bestemte Regler, hvorefter Skatten skal svares. Saadanne bestemte Regler have vi søgt at finde gennem de Fradragskalaer, som findes i Lovforslaget. Jeg tror, det er den eneste mulige Vej, man kan ikke i Lovgivningen indføre en teknisk set saa svagt bygget Paragraf, som vi vilde faa, hvis vi vedtog det ærede Medlems Ændringsforslag under Nr. 12. Skal Fremtiden vise, at de Afdragskalaer, vi have sat for de smaa Ejendomme, blive for lave, saaledes at disse smaa Ejendomme blive ramte for stærkt, naa ja, saa staar det i Rigsdagens Magt at ændre dette Forhold i Fremtiden, og det vil sikkert ogsaa blive gjort.

Med Hensyn til et andet af det ærede Medlem stillet Ændringsforslag, nemlig Nr. 14, hvor han vil have velgørende Institutioner med, naar der er Tale om de Betingelser, hvorefter Statstilskuddene til